

L'esperpèntic mercat del Girona

Ni havent tancat el mercat, ni tractant-se d'un jugador que va destacar en el Mundial, el Girona ha exigit la clàusula. Anaven bojos per vendre'l, i punt. Tots els clubs coneixen la voracitat recaptadora dels accionistes del Girona, i saben que acabaran cedint, perquè l'únic que els importa és realitzar com més transaccions millor, encara que ara ja no es pugui cobrir la vacant d'un jugador determinant (el seu substitut natural seria Van de Beek, per posar-se a plorar). O potser ho han fet expressament, així ja tenen l'excusa perfecta per no haver fitxat ningú. Ni els que fa temps que sabem que el Girona és un negoci pur, que el club és gestionat per uns incompetents, i que no ens empassem la propaganda oficial que transmeten a través dels seus portaveus a twitter, érem capaços d'imaginar un mercat tan esperpèntic, i quasi diria que negligent, com el que ens acaben d'obsequiar. Han marxat els jugadors que rendien, la majoria dels quals no eren ni de bon tros els que més cobraven, i ens hem quedat el pesat llast de futbolistes cars i mediocres. Has passat tot l'estiu pendent de dos jugadors, Dani Martínez i Brian Fariñas (es veia clar que es quedarien als seus clubs), i no tens cap alternativa quan et deixen amb un pam de nas l'últim dia. Continues amb totes les rèmores que arrossegues des de fa dos anys, amb uns salaris que només paguen els quatre o cinc grans de la lliga. Part dels ingressos dels traspassos, no tots, per descomptat, anirà a pagar les nòmines de Champions dels Van de Beek, Bryan Gil, Abel Ruiz, etcètera, que has sigut incapaç de treure't de sobre. I compte l'any vinent, si no s'ascendeix, perquè aquests futbolistes no marxaran ni amb aigua calenta, i tindràs un límit salarial molt inferior. Ningú sap si el Girona té bona plantilla o no, haurem d'esperar unes setmanes per valorar-ho. Seguint la filosofia Càrcel, t'has reforçat amb jugadors que venen de lesions i joves que són un meló per obrir. La defensa és la línia amb més incògnites: Abdul Mumin va estar un any de baixa per un trencament del lligament creuat el 4 d'abril de 2025, l'any passat va jugar 78 minuts residuals a final de temporada; Mateu Morey, amb un llarg historial de lesions, ha estat 1.272 dies de baixa des de la temporada 18/19, segons Transfermarkt, i Mauro Furtado, 18 anys, no ha jugat mai al futbol professional. Una altra incògnita és Unai Hernández, com la majoria dels fitxatges del Girona no és de rendiment immediat. Queda per saber què passarà amb Asprilla. Traspassar-lo ara seria la cirereta de l'esperpent. Ja podríem tancar la barraca. La plantilla, desequilibrada, com ja és tradició, no només és curta, sinó que disposa d'uns quants jugadors que, per diferents motius, no saps quin rendiment en donaran: Stuani, Van de Beek (fa sis anys que gairebé no juga), Portu, Pyschur, David López, a més de futbolistes esllanguits com Bryan i Abel. Tenint en compte les aturades de seleccions, i l'historial de lesionats d'aquest equip, caldrà recórrer al filial. Ara bé, el vertader drama serà haver d'afrontar tota la temporada amb un porter acabat, i que ha esgotat la paciència de l'afició. Aquest és el pa que s'hi dona a principis de setembre, un Girona més proper a la liquidació que a un projecte amb futur. Caldrà molta sort.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/09/04/l-esperpentic-mercat-girona-133924793.html>